

Ἐλευσίνιον μάρμαρον.

τεθειμέναι καὶ ἀπ' ἀλλήλων μεμονωμένοι αὐταὶ σῖ-
κόνες, ἰσχυρὰς διὰ τῆς τοιούτης ἐξοχῆς των ῥί-
πτουσαι τὰς ταινίας, νὰ φαίνωνται ὡς ἄρτια πρὸς
ποικίλα ἀγάλματα, συνεχόμενα δὲ μετὰ τοῦ ναοῦ
διὰ τοῦ ὀπισθίου αὐτῶν μέρους καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ
κτωτέρου, διότι ἐκεῖνος μὲν ἦν ἀρχνὴς, τοῦτο δὲ
ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἦν εἰς τὴν ὄψιν ἐκτεθειμένον. Ὁ-
μοίως ἰσχυρῶς προέχει καὶ τοῦ Θεταίου ἡ ζωοφό-
ρος, καὶ αὐτὴ ὡς σιερὰ ἀγαλμάτων ἐν συμπλέγματι
φανομένη. Ἐξ ἐναντίας δ' ἡ τοῦ Παρθενώος ζωο-
φόρος ἔχει ἐπίπεδα τὰ ἀνάγλυφα, διότι ὁ προσ-
διορισμὸς αὐτῆς ἦν νὰ φαίνεται ὡς κατὰ στικτὸς τις
ταινία, ὡς λαμπρὰ παρυρὴ περιβέουσα τὸν ναόν.
Οὐχὶ ταῦτα μόνον, τὰ ἐν παρέργον μέρει περιχο-
ροῦντα τὰς οἰκοδομὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ αὐτο-
τελῆ ἀνάγλυφα ἐπὶ ἐπίπεδον ἐργαζομένη ἡ

ἀρχαία τέχνη τῶν καλῶν ἡμερῶν καὶ ἡ ἔτι ἀρ-
χαιότερα. Τοιαύτη εἶναι ἡ ὠραιοτάτη ἐπιτύμβιος
στρογγύλη στήλη, ἡ ἐν τῷ Θεταίῳ, τῷ Φειδαίῳ
ἐργαστηρίῳ ἀναμνηστικῆς ἀνάκτου, τοιαύτη
καὶ ἡ κατὰ μίαν σχεδὸν ἑκατονταετηρίδα προγε-
νεστέρα πολῦτιμος στήλη τοῦ Ἀριστοκλέους. Καὶ
αὐδαίς τῷ ὄντι διὰ τὸν τεχνονόστον ὑπάρχει με-
γαλῆτερος τῆς τέχνης θρίαμβος, τοῦ θαυμασίου α-
ποτελέσματος ὃ παράγει σοφὸς συνδυασμὸς τῶν
γραμμῶν αἰτίναι, τὸ ἐπίπεδον μάρμαρον εἰς ὄγκον
ρυσώσι, καὶ ἐξοχὰς περιστῶσιν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν
δι' ὀπτικῆς ἀπάτης, πρὸς ἐκείνην ἀναλόγου, ἥτις
εἶναι ἰδίᾳ τῇ ζωγραφικῇ.

Παριστὰ δὲ τὸ ἀνάγλυφον πρόσθεν παῖδα ὄρ-
θιον, γυμνόν, ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὄγκου μόνον ἔχοντα
ἐρριμμένον τὸν μανδύαν, οὗ τὰς πτυχὰς συνέχει